

# РЕШЕНИЕ

№ 11090

гр. София, 31.03.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав**, в публично заседание на 10.03.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Пламен Горелски**

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **9025** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 – 178 и чл. 226 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) и Наредба за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (НУРИВОВР).

С жалба, вх. № 24993/19.08.2024 г. адвокат – пълномощник е оспорил от името на В. И. П. - гражданин на Руската федерация постановения на 07.08.2024 г. от консулско длъжностно лице в Посолството на Република България, в [населено място] ОТКАЗ за издаване на виза, вид „С“, за краткосрочно пребиваване в РБ, по заявление от 08.07.2024 г.

В съдебното производство, в първото публично заседание жалбоподателят е представляван от адвокат И. И., който: поддържа жалбата, съдържаща твърдения за процесуална и материална незаконосъобразност на оспорвания отказ; желае възстановяване на разноски за водене на делото, съгласно списък; представя писмена защита.

Ответникът, от чието име са представени от упълномощен юрисконсулт писмени доказателства не е представляван и не прояви процесуална активност. Задължението си, произтичащо от разпоредбата на чл. 170, ал. 1 АПК е прехвърлил на Съда, заявявайки с писмена молба (л. 22 от делото) искане, Съдът да задължи Държавна агенция „Национална сигурност“ да представи становище от проведена съгласувателна процедура, по заявлението от В. И. П..

Съдържащите се в делото доказателства, съставляващи административната преписка и

представени от ответника, както и писмото, подписано от заместник – председател на ДА „НС“ (л. 86) са приети без оспорване от страните.

Жалбоподателят В. И. П. – гражданин на РФ е заявила (л. 29 от делото) на 08.07.2024 г. пред Посолството на РБ в М. желание да получи индивидуална „виза С“, за краткосрочно пребиваване в РБ. На 07.08.2024 г., видно от представено по делото копие (л. 9) на Приложение № 7, към чл. 34, ал.1 НУРИВОВР е постановен отказ за издаване на поисканата виза, с маркиране със знак „X“ на т. 7 от формуляра, съдържаща предварително напечатан текст: „една или повече държави-членки Ви считат за заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност“.

От страна на оспорващата са представени описаните и в заявлението документи. Съдът служебно изиска информация от Държавна агенция „Национална сигурност“ и прие като писмено доказателство представеното писмо с Рег. № RB202001-001-03-M6-3879/10.12.2024 г., подписано от заместник – председател на Агенцията, към което е приложена и Справка, рег. № RB202001-001-03-M6-2460/02.08.2024 г., обособени в отделен том с ниво на класификация „поверително“.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като обсъди доказателствата по делото и становищата на страните, приема за установено от фактическа и от правна страна следното.

Жалбата до Съда е процесуално допустима, за да бъде разгледана, но по същество е неоснователна.

Условията и редът, при които чужденците могат да влизат, да пребивават и да напускат Република България са регламентирани в Закона за чужденците в Република България. Едно от изискванията за влизане в страната на чужденец, който не е гражданин на ЕС е да притежава виза и това изискване е валидно за случая, по отношение на жалбоподателя. Видовете визи, посочени в чл. 9а ЗЧРБ се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република България – чл. 9г. от Закона и чл. 10, ал. 1 от Наредба за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (НУРИВОВР). Специалните основания, при наличието на които се отказва издаване на виза и влизане в страната на чужденец, са регламентирани с императивната разпоредба на чл. 10, ал. 1 ЗЧРБ. Формата, под която се отказва издаване на виза е определена с чл. 34, ал. 1 от Наредбата – „формуляр в два екземпляра по образец, съгласно приложение № 7, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице“. Процесният отказ е обективиран във формуляр, отговарящ по форма и съдържание на формуляра, обр. 7, съгласно чл. 34, ал. 1 НУРИВОВР.

Целта на въведения разрешителен режим по отношение влизането и пребиваването в РБ на чужденци – граждани на трети страни, упражняването на който се основава, освен на ЗЧРБ, на НУРИВОВР и на други, вътрешноведомствени актове, е свързана преди всичко с националната сигурност. Компетентният административен орган разполага с оперативната самостоятелност да прецени, налице ли са основанията по смисъла на чл. 10, ал. 1 ЗЧРБ, вр. чл. 34, ал. 1 от Наредбата, а проверката на Съда в тази връзка е ограничена от чл. 169 АПК. За случая ответникът е намерил за основателно да откаже издаване на виза на основание, по смисъла на чл. 10, ал. 1, т. 1 ЗЧРБ – „отказва се издаване на виза, на чужденец, който с действията си е поставил или може да постави в опасност международните отношения, сигурността или интересите на българската държава или за когото има данни, че действа против

националната сигурност“.

От приложената към писмо, Рег. № RB202001-001-03-M6-3879/10.12.2024 г. справка от ДА „НС“, Сектор „М-21“ се установява, че са събрани данни за руски граждани, кандидатстващи за визи като собственици или роднини на собственици на недвижими имоти в РБ, сред които и В. П., [дата на раждане], които „биха могли да поставят в опасност сигурността или интересите на Българската държава“. В справката се съдържат подробни мотиви за обобщаващото заключение, като е изразена препоръка да бъде отказана виза, вкл. на В. И. П..

Според разпоредбата на чл. 2, ал. 1 ЗДАНС Агенцията е „специализиран орган към Министерския съвет за изпълнение на политиката по защита на националната сигурност“, което означава единствено компетентният държавен орган, който следва да преценява, дали едно лице представлява заплахата за националната сигурност. Което и да е консулско длъжностно лице не разполага с подобна компетентност. Конкретни фактически данни, с които е мотивиран административният акт – отказ за издаване на виза „С“ се съдържат в коментираното писмено доказателство, представено от ДА „НС“. От изложеното Съдът приема още, че ответникът, съобразявайки се със становището на ДА „НС“ е извършил дължимата преценка на индивидуалното положение на заявителя, съобразно изискването за прилагане на член 32, § 1 и член 35, § 6 от Визовия кодекс. Според Съда на Европейския съюз държавите - членки разполагат с „широка свобода на преценка“, за да могат да установят, дали посочените в тези разпоредби основания пречат издаването на заявената виза, като дължат преценка на индивидуалното положение на кандидата за виза.

Издаденият на 07.08.2024 г. от консулско длъжностно лице в Посолството на Република България, в М. отказ за издаване на виза, вид „С“, за краткосрочно пребиваване в РБ е постановен от компетентен административен орган (доказателства на л.л. 24026), в резултат на правилно прилагане на обсъдените материалноправни норми на ЗЧРБ. Ответникът установява и доказва по надлежния ред становището за наличие на основание, по смисъла на чл. 10, ал. 1 ЗЧРБ.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 172, ал. 2, вр. ал. 1, чл. 173, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, 14<sup>-ти</sup> състав

### Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата, вх. № 24993/19.08.2024 г. от името на В. И. П. - гражданин на Руската федерация, против постановления на 07.08.2024 г. от консулско длъжностно лице в Посолството на Република България, в [населено място] ОТКАЗ за издаване на виза, вид „С“, за краткосрочно пребиваване в РБ, по заявление от 08.07.2024 г.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

### СЪДИЯ: